

לכבוד
מר' ואב רם
הממונה על יישום חוק חופש המידע
משרד התרבות והספורט
ת.ד. 57577 תל אביב 6157402

טלפון - 03-6367204 דוא"ל hofesh-meida@most.gov.il

- מבלי לפגוע בזכויות

א.נ.

הנדון: קבלת מידע בהתאם לחוק חופש המידע, התשנ"ח-1998

מוגשת בזאת בקשה לקבלת מידע, בהתאם לחוק חופש המידע, התשנ"ח-1998 הננו לפנות אליך בבקשה לקבלת המסמכים הבאים:

1. העתק ההחלטות לקיזוז/קנס שקיבלה ההתאחדות לכדורגל בישראל בגין תשלום בניגוד להוראות החשב הכללי לשנים 2019 - 2020 - 2021
2. מה גובה הקנס
3. לגבי כל הגופים שקיבלו קנסות בגין חריגה בשכר ו/או כל קנס אחר.
4. מה צפוי בשנה הנוכחית קרי 2021
5. מנכ"ל ההתאחדות לכדורגל בישראל מר' יוסי שרעבי טען שטלי מוריאל קיבלה שיחת טלפון ממי מבעלי התפקידים באתנה שטענה שקנסו את ההתאחדות בסך של 400.000 שקל בגין אי מלוי הוראה "מנוי אישה בראש ועדת הנשים" ההתייחסות לשנים 2019-2021 כולל.
6. האם הדבר נכון.
7. למען הסר ספק עומדת אישה בראש הוועדה המקצועית הגב' אמילי ברנס מאז סוף שנת 2019.

וידגש לעניין זה המבקש הנו חבר הנהלת ההתאחדות, חבר ועד כמשמעו בחוק העמותות ואף משמש כחבר בוועדה המקצועית ומשמש כחבר הוועדה המקצועית ויו"ר ועדת האיתור למאמני ובעלי תפקידים בענף הכדורגל נשים לפיכך מסמכים אלה חובה להעבירם למבקש באופן מידי מעבר לאמור לעיל משרד התרבות והספורט כפוף לחוק חופש המידע ועליה לפעול בהתאם ואני מתחייב לשלם כל סכום שאדרש.

כללי – על חובת הרשות בחברה דמוקרטית למסור מידע לציבור

8. זכותו של הציבור לקבל מידע המצוי בידי רשות ציבורית מוכרת כיום כזכות יסוד דמוקרטית, ואיתה חובתה המשלימה של הרשות למסור לו מידע. הדברים מקובלים ומוסכמים כיום גם על מרבית הרשויות הציבוריות, במישור ההצהרתי. יחד עם זאת, ולאור פרטי המקרה הנדון, נדמה שמן הראוי להזכיר בקצרה כמה מושכלות יסוד.
 9. חובתן של רשויות למסור מידע למבקשים מן הציבור הוכרה בפסיקה הישראלית כבר בשנות השישים, עת קבע השופט אגרנט:
- "כל ה"סודיות" הזו המקימה מחיצה ופורשת מסך בין השלטון והאזרח, לא יכירנה מקומה במשטר חופשי. יש ומן הסתם היא נובעת מגאוות השררה ויש והיא נותנת מקום לחשד שבאמת יש מה להסתיר" (בג"ץ 337/66 עזבון קלמן פיטל נ' ועדת השומה שליד עיריית חולון פ"ד כא(1) 69, בעמ' 72).

10. זכותו של הציבור לקבל מידע הנמצא בידי רשות ציבורית, נובעת גם מהיותו של הציבור בעלי החוקיים של המידע, המוחזק בידי הרשות הציבורית כנאמן הציבור :

"מידע המצוי אצל איש פרטי, יחזיקו לעצמו... לא כן איש הציבור. מידע המצוי עימו אינו "נכס" פרטי משלו. זהו "נכס" השייך לציבור, ועליו להביאו לידיעת הציבור (בג"ץ 1601/90 שליט נ' פרס פ"ד מד(3) 353, בפסקה 5 לפסק-דינו של השופט ברק).

11. ברור מהאמור לעיל, שעובד הציבור מחויב להתייחס למידע שברשותו כאל נכס השייך לציבור, וממילא עליו לאפשר לבעלי הנכס גישה למידע, באופן הנראה להם ראוי (הכל בכפוף למגבלות החוק וההגיון הפשוט כפי שיתואר בהמשך).

12. פן נוסף של זכות הציבור לגשת למידע שבידי הרשות הציבורית, שיש לו חשיבות מיוחדת לענייננו, הינו חיוניותו של המידע להבטחת פעילותה של המערכת הדמוקרטית :

"שיטת הממשלה הדמוקרטית ניזונה מכך - ואף תלויה בכך - שמן הציבור ואליו תהיה זרימה חופשית של מידע, אשר נסב על הנושאים המרכזיים, המשפיעים על חיי הכלל ועל חיי הפרט. על כן יש הרואים בזרימה החופשית של המידע מעין מפתח לפעולתה של המערכת הדמוקרטית כולה" (בג"צ 1/81 שירן נ' רשות השידור, פ"ד לה(3) 365,

על החובה החוקית של רשויות בישראל למסור מידע

13. אקדים ואומר כי להלכות שהוזכרו לעיל, הממשיכות להתקיים מחוץ לגדרי חוק חופש המידע, חשיבות להבנת הרציונלים שבבסיס ההכרה החוקית בחופש המידע. **החלטתה של הרשות האם, ובאיזה אופן, להיעתר לבקשת מידע חייבות לקחת בחשבון רציונלים אלה ולשרת אותם במידע המירבית האפשרית.**

14. חוק חופש המידע התשנ"ח-1998 (להלן : החוק) עיגן בספר החוקים את הזכות למידע שהוכרה כאמור לעיל, כבר בפסיקה. החוק הגדיר את הרשויות עליהן חלה החובה למסור מידע לציבור. את הסייגים לתחולתה של חובה זו ואת המנגנונים למימוש זכותו של הציבור לקבל מידע. סעיף 1 לחוק קובע כי החוק התווסף לדברי חקיקה קודמים שהסדירו את זכותו של הציבור לקבל מידע בנושאים ספציפיים כדוגמת מרשם החברות, מרשם המקרקעין, זכות העיון של חבר באגודה שיתופית וכמובן זכות העיון של חבר מועצה ברשות מקומית, שתידון בהמשך.

15. נזכיר כמה סעיפים מרכזיים בחוק חופש המידע הנוגעים לענייננו :

סעיף 1 לחוק חופש המידע קובע :

" לכל אזרח ישראלי או תושב הזכות לקבל מידע מרשות ציבורית בהתאם להוראות חוק זה "

סעיף 2 לחוק מגדיר

"מידע" – כל מידע המצוי בידי רשות ציבורית, והוא כתוב, מוסרט, מוקלט, מצולם או ממוחשב...

"רשות ציבורית" ... (6) רשות מקומית.

סעיף 7 (ה) לחוק קובע

" המידע יועמד לרשות המבקש כפי שהוא מצוי בידי הרשות הציבורית ואין הרשות חייבת לעבד את המידע לצרכיו של המבקש ; היה המידע ממוחשב, הוא יופק עבור המבקש באמצעים המשמשים דרך קבע את הרשות .

סעיף 7 (ו) קובע :

"החליטה הרשות הציבורית לדחות את בקשת המבקש, כולה או חלקה, תשלח למבקש הודעה בכתב שתפרט את נימוקי החלטתה..

16. לסיכום הוראות החוק הרלוונטיות ייאמר כי רשות השידור הינה רשות ציבורית המחויבת במסירת מידע לציבור, ובכלל זה מידע ממוחשב אשר עליה להעבירו לציבור באמצעים המשמשים אותה באופן שוטף. סירוב לעשות כן מחייב הודעה בכתב המפרט את נימוקי הסירוב.

17. לא למותר לציין כי באינספור פסקי דין נקבע לגבי שתי הוראות חוק אלה, כי יש לפרשן בפרשנות מרחיבה:

18. לגבי חוק חופש המידע קבע בית המשפט העליון:

" הגשמת התכליות העומדות ביסוד חופש הביטוי מחייבת אפוא הכרה בזכות רחבה לדעת, ובעקבות זאת – הכרה בזכות גישה רחבה למידע (ע"מ 6013/04 משרד התחבורה נ' חברת החדשות פ"ד ס(4) 60, 72).

19. מובן שהאיזון נדרש רק כאשר נמצאת מגבלה חוקית על מסירת המידע או מתעורר טעם שכנגד למסירתו. בלא אחד מאלה, יש למסור את המידע במלואו. משהתעורר הצורך לשקול הטלת מגבלות כלשהן על מסירת המידע, יש להניח על כפות המאזניים את הטעמים המגבילים את מסירת המידע, מול טעמו של של המבקש במידע, כקבוע בסעיף 10 לחוק.

20. ככל שהאינטרס האישי או הציבורי העומד בבסיס בקשה למידע חזק יותר, כך גוברת חובתה של הרשות למסור את המידע, גם בהתקיים טעמים כאלה או אחרי שלא למוסרו: **"ככל שמבקש המידע יצביע על אינטרס בעל חשיבות עקרונית ומהותית יותר מבחינתו, כך יגברו סיכוייו לקבל את המידע המבוקש... בבוא בית המשפט או הרשות להכריע באיזון שבין האינטרס בגילוי של מידע שבידי הרשות לבין אינטרסים וערכים אחרים, עליהם להעמיד לנגד עיניהם את התכליות העיקריות של החוק, עליהן עמדו לעיל: שקיפות מרבית כאמצעי למימוש המיטבי של חופש הביטוי ולעריכת ביקורת על רשויות הציבור בצורה יעילה ואפקטיבית... המסקנה המתבקשת היא, שכאשר רשות ציבורית שוקלת האם לגלות מידע... עליה לשוות לנגד עיניה את תכלית העיקרית של עקרון חופש המידע, שהיא לחשוף לעין הציבור את פעולותיה שלה"**

40. רשות סבירה בעידן חופש המידע מחויבת לנהל את המידע שברשותה באופן שיאפשר לציבור הרחב, ולא רק לעובדי הרשות, לקבל מידע באופן יעיל ושימושי. רשות שאינה מנהלת את ענייניה באופן הזה, אינה יכולה לטעון שאין באפשרותה להעביר מידע שבראשית המאה ה-21 צריך להיות באפשרותה להעבירו, ואשר הוא חיוני לקידום השתתפות הציבור בשיח הדמוקרטי. עמד על כך בית המשפט:

"אכן, סעיף 7 (ה) לחוק קובע כי המידע יועמד לרשות המבקש כפי שהוא מצוי בידי הרשות הציבורית ואין היא חייבת לעבד את המידע לצרכיו של המבקש... כמו כן קובע סעיף 8(1) לחוק חופש המידע כי הרשות איננה חייבת במסירת המידע אם הטיפול בה מצריך הקצאת משאבים בלתי סבירה. ואולם, הדברים אמורים במידע שאיננו נדרש לרשות הציבורית לצורך עבודתה התקינה ואין זה סביר שיוחזק על ידה במתכונת המבוקשת. מטעם זה, אין הרשות הציבורית חייבת לטרוח ולעבד את המידע עבור האזרח או להקצות משאבים בלתי סבירים כדי לאפשר את העיון בו. לעומת זאת, כאשר התנהלות תקינה של הרשות הציבורית מחייבת את קיום המידע במתכונת המבוקשת, והמידע אמור באופן סביר ורגיל להימצא בידיה, לא ניתן לפטור את הרשות הציבורית מלהתיר את העיון במידע בטענה שהמידע איננו מצוי אצלה במתכונת המבוקשת או שהדבר מצריך משאבים בלתי סבירים. ד"ר הלל סומר, מומחה למשפט ותקשורת, הציע מבחן לפיו ייקבע האם רשות עמדה בנטל המאמצים הנדרשים ממנה לספק מידע לתושב:

"אני מבקש להציע מבחן לשאלה מתי תיחשב הקצאת המשאבים הנדרשת לבלתי סבירה. המבחן המוצע מתבסס על התאוריה הרואה בציבור את בעליו של המידע ואת הרשות כנאמן הציבור המחזיק עבורו את המידע: האם יכול היה ראש הרשות שבה מדובר לדרוש כי המידע יועמד לרשותו בתוך שבוע ימים, ועובדי הרשות היו מבצעים את המשימה בלא טענות ומענות. אם ראש הרשות יכול לקבל את המידע תוך שבוע, ראוי שהאזרח יוכל לקבל את המידע בתוך שלושים או שישים יום, כקבוע בחוק

(הלל סומר "חוק חופש המידע: הדין והמציאות" ח משפטים תשס"ג 435, 452)
2. א. עובד הציבור שנתבקש כאמור בסעיף 2(א) [להשתמש בסמכות שניתנה לו על פי
דין, ר.פ.] וסירב לבקשה, יודיע למבקש בכתב את נימוקי סירובו.
תשובות אלה אף מתעלמות מחובה הברורה בחוק חופש המידע לנמק סירוב לבקשה,
כמצוטט לעיל.

41. לחובת ההנמקה חשיבות מיוחדת לענייננו, שכן הנמקה היתה צריכה להיות הבסיס לתקיפת
החלט הרשות. הדברים מפורטים בהנחיית היועץ המשפטי לממשלה מס' 3.1004 מיום 1
בספטמבר 2002:

**" החובה לנמק נוצרה כדי שהאזרח הנוגע בדבר יוכל לשקוד על זכויותיו ולהשיג על סירוב
מצד הרשות בדרכים הפתוחות בפניו... חובת ההנמקה היא תריס בפני השרירות... חובת
ההנמקה גם מחייבת את המנהל הציבורי להקדיש חשיבה נאותה להחלטות. "**

42. סירובה של ההתאחדות לכדורגל בישראל להיענות לפנייה של חבר הנהלה, וסירובה להיענות
לבקשת מידע בפרט, חייבים להיות מבוססים על תשתית ראייתית מתאימה. כאשר עירייה
סירבה לבקשת תושבת לקבל מידע בנוגע לקנסות חנייה בעיר, קבע בית המשפט:

**"כדי לעמוד בנטל ההוכחה המוטל עליה, היה על המשיבה לתמוך עובדות אלה בתצהיר,
אולם לא הוגש תצהיר התומך בעובדות אלה... טענת העותרת לפיה קיימים היום מאגרי
מידע ממוחשבים המסוגלים להנפיק נתונים היא טענה סבירה, אם לא יותר מכך, ואם
רצתה המשיבה לטעון כי המצאת המידע כרוך בעבודה ידנית מרובה, היה עליה להגיש
תצהיר התומך ומפרט את התגובה... משהסתפקה המשיבה בתגובה כללית על עומס,
שקעת משאבים בלתי סבירה, שיבוש תפקוד הרשות וטיעונים נוספים מסוג זה, כשאלה
לא פורטו ובמיוחד, לא נתמכו בתצהיר, לא הוכחה המשיבה כי בענייננו מתקיימים
החריגים לחוק וכי היא פטורה ממתן המידע".**

סיכום

43. לאור כל האמור לעיל, לא יכול להיות ספק שבלא טעם חזק במיוחד, משרד התרבות והספורט
יכול לסרב להעביר את המידע המבוקש.

44. הודעה נוספת לא תשלח.

45. המבקש ישלם כל סכום אשר תידרש בגין מתן המידע.

בכבוד רב ובברכה,

